

знаніе. Всички-тъ діаволи сж въ ржкѣ ми, и ...
ще стане.

Сурсовулѣ.

Да отидѣ да видѣмъ книжничѣ-тъ.

(Тулла сама ся расхожда изъ сценѣ-тъ и си бае).

ЯВЛЕНІЕ II.

ТУЛЛА, РАЙНА, (коя-то ся зазва).

Тулла (слована ѣ за ржкѣ-тъ).

О! моя-та мила рожба! Азъ си ѣмъ обычямъ
жато отъ сърдце мое чядо: ты ще ми бжде веселба-
та на старо врѣмя, — Сѣдни, дѣтето ми. сѣдни да
си поприкажимъ. сладко, сладко, както майкѣ съ
чядо!

Райна.

Тулло, молижъ ти ся, кажи ми дѣ е баща ми,
щарь-тъ: ты можъ да знаешъ.

Тулла.

А! не знаижъ, сынко, наздраво. — Дѣ-то и
да е той ще дойде, не мысли, мани, за него. Ты
си млада зелена, съ личнѣ хубость дарена; ты
трѣбва да ся радвашъ на младинѣ-тъ си. Твоя-та
хубость е достойна за най-нѣжнѣ любовь. Сега
ти е тѣкмо врѣмя да любишъ отъ сърдце и да прив-
личашъ млады-тъ момскы сърдца. — Азъ като бѣхъ
жато тебе млада, най ми бѣше драго да гландашъ
момци да лудѣжтъ слѣдъ мене. Ами и азъ знаяхъ